

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2221200229
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2221200229.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudcov: JUDr. Janka Benkovičová a Mgr. Matúš Staríček, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, deti rodičov: matka – C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. E. XX/XX, F. G., a otec – H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, zastúpený advokátom: JUDr. Zsolt Hodosi, so sídlom Veľkoblahovská 6750, Dunajská Streda, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 5P/2/2021-191 zo dňa 08.06.2021 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 5P/2/2021-207 zo dňa 04.08.2021 a opravného uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 5P/2/2021-233 zo dňa 25.03.2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti zamietol a výrokom II. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine (zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov) a vecne tým, že otec sa návrhom doručeným súdu dňa 21.01.2021 domáhal zníženia jeho vyživovacej povinnosti na maloleté deti, pričom návrh odôvodnil tým, že je vo výkone trestu odňatia slobody pre trestný čin zanedbania povinnej výživy, nie je schopný platiť súdom určené výživné na maloleté deti po 50 eur mesačne. Uviedol, že pred nástupom na výkon trestu v marci 2019 vykonával prácu v betonárske vo F. G. ako pomocný pracovník, keď má skončené len základné vzdelanie, s príjmom do 800 eur. Otec súdu predložil listy vlastníctva k pozemkom v katastrálnom území G., ktorých je podielovým spoluvlastníkom, ktoré sú zaťažené exekučným záložným právom, jednak nebankových subjektov a jednak na základe nariadeného výkonu rozsudku na vymoženie výživného. Súd prvej inštancie prejednal vec v neprítomnosti otca, ktorý mal doručenie riadne vykázané cestou právneho zástupcu, ktorý neúčast' otca ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že výška výživného na maloleté deti bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 12P/13/2014 zo dňa 26.03.2014, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť výživné po 50 eur na každé dieťa. V tom čase mal maloletý A. 8 rokov a B. 5 rokov, matka bola poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 203,20

eur. Otec detí bol zamestnaný v spoločnosti I. D., F. G. a vykazoval nezdaniteľný príjem za rok 2013 vo výške 3.735,84 eur.

Z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 26.01.2021 č. k. 20Pc/12/2020-160 bolo zistené, že súd s účinnosťou od 01.02.2021 zrušil vyživovaciu povinnosť otca na plnoletú J. B., nar. XX.XX.XXXX, určenú rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 13P/82/2015-40 zo dňa 09.11.2015. Zo spisov Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/38/2019 a 1T/91/2020 vyplynulo, že otec detí bol právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody pre trestné činy zanedbania povinnej výživy voči plnoletej J. B. ako aj voči maloletým deťom A. a B. B..

Matka maloletých detí žiadala návrh na zníženie výživného zamietnuť ako neodôvodnený, nakoľko otcovi detí už zanikla vyživovacia povinnosť na plnoletú J. B., nar. XX.XX.XXXX. Potvrdila, že otec platil výživné na deti do roku 2016, keď v roku 2017 zaplatil len 210 eur. Deti sú v telefonickom kontakte s otcom. Maloletý A. navštevuje 8. ročník základnej školy, je liečený na alergiu, čo si vyžaduje návštevu alergológa každý piaty mesiac v roku. Dieťaťu vybrali mandle, pričom matka zaplatila za pobyt v nemocnici 20 eur. Dieťa hrá rekreačne futbal. Za obеды mimo dištančného vzdelávania platia 21 eur. Maloletá B. navštevuje 4. ročník základnej školy. Maloletá je v disperznej starostlivosti endokrinológa, ktorého navštevujú v Bratislave každý tretí mesiac. Maloletá dostáva rastový hormón, náklady sú na cestovné 15 eur a strava. S maloletou tiež navštevuje nefrológa, keď po narodení mala problémy s obličkami, pričom náklady na vyšetrenie predstavujú sumu 60 eur. Maloletá sa podrobila vyšetreniam u gastroenterológa pre podozrenie z intolerancie na laktózu, keď je možná intolerancia aj na lepok. Kontroly má každý piaty mesiac. Maloletej matka platí obеды 21 eur a školský klub 8 eur. Matka vykonáva prácu pomocnej pracovnej sily v kuchyni, inak má skončené vzdelanie ako krajčírka, v ktorej profesii pracovala len po skončení školy. Matka za obdobie od januára 2020 do marca 2021 dosiahla čistý príjem vo výške 5832,52 eur.

Kolízny opatrovník nesúhlasil so znížením výživného, žiadal návrh zamietnuť s prihliadnutím na zmenené pomery na strane maloletých detí, ako aj na strane otca, ktorý je vo výkone trestu pre zanedbanie povinnej výživy.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že u otca maloletých detí došlo k zmene pomerov, keď od 01.02.2021 mu zanikla jedna z vyživovacích povinností na plnoletú J. B. v sume 30 eur. Otec návrh (v prejednávanej veci) podával 20.01.2021 a v tom čase už mal podaný návrh na zrušenie výživného na plnoleté dieťa, keď o tom návrhu súd rozhodol 26.01.2021. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že otec opakovane porušoval svoju povinnosť platiť výživné na maloleté deti už od roku 2017, keď platil výživné nepravidelne. Je povinnosťou rodiča, ktorému sú deti zverené, aby tento nárok detí vymohol. Matka dôvodne podala návrh na výkon rozhodnutia ako aj trestné oznámenie, keď otec detí sa vlastnou vinou dostal do situácie, že jeho pracovné možnosti sú obmedzené a stanovené výživné nie je schopný platiť. Od posledného rozhodnutia o výživnom uplynulo sedem rokov, maloleté deti sú o sedem rokov staršie. Maloletý A. v čase posledného rozhodnutia navštevoval len prvý stupeň základnej školy, teraz už druhý stupeň, keď v budúcom školskom roku končí základnú školskú dochádzku. Maloletá B. navštevuje prvý stupeň základnej školy, keď v čase posledného rozhodnutia bola s ňou matka na materskej dovolenke s príjmom 203 eur. Otec detí zarábala do 800 eur. Výživné slúži nie len na zabezpečenie základných potrieb detí ale aj v širšom zmysle má kryť výdavky spojené so zdravotným stavom, záľuby detí, zabezpečenie bývania. Je zrejme, že maloletá B. má zdravotné problémy od narodenia, čo si vyžaduje pravidelné návštevy u odborníkov a náklady na cestovné, stravu a lekárske vyšetrenia. Matka z príjmu do 500 eur nie je schopná tieto náklady kryť. Otec vzhľadom na jeho možnosti a schopnosti, ktoré sú určované nie len ukončeným vzdelaním, ale aj doposiaľ vykonávanými prácami, je zrejme, že je schopný vykonávať pomocné práce, keď v čase posledného rozhodnutia o výživnom mal príjem do 800 eur. Okrem súčasnej prekážky, iný dôvod neplatenia výživného súd nezistil. Poukazujúc na uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že v danom prípade neboli dané dôvody na zníženie výživného navrhované otcom na minimálnu výšku, skôr tu bol dôvod na zvýšenie výživného po tom, čo otcovi zanikla jedna vyživovacia povinnosť.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec maloletých detí s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutočný stav veci. Konkrétne namietal, že súd prvej inštancie k zdravotnému stavu maloletých detí nevykonal žiaden objektívny dôkaz (lekársku správu ako listinný dôkaz), vo vzťahu k tomu bola vypočítaná len matka maloletých detí, ktorá mohla na podporu svojho stanoviska uvádzať aj nepodložené tvrdenia. Z obsahu zápisnice z pojednávania konaného dňa 08.06.2021 a ani z obsahu napadnutého rozsudku nevyplýva, že by boli vo vzťahu k zdravotnému stavu maloletých detí vykonané iné (listinné) dôkazy než výpoveď matky maloletých detí.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca vyjadril v podaní zo dňa 27.08.2021, navrhol odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť s poukazom na to, že zníženie výživného nie je v záujme maloletých detí, otec má vyživovaciu povinnosť a nie je etické, aby zvýšené náklady na maloleté deti uhrádzala iba sama matka, resp. jeden z rodičov.

Matka maloletých detí sa k odvolaniu otca nevyjadrila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP - zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci súd zistil, že naposledy bolo o výživnom rozhodované rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12P/13/2014-25 zo dňa 26.03.2014, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť výživné na maloleté deti vo výške 50 eur mesačne na každé dieťa zvlášť, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.04.2014.

Otec sa návrhom doručeným súdu dňa 21.01.2021 domáha zníženia výživného na maloleté deti z dôvodu zmeny pomerov na jeho strane, čo odôvodnil najmä tým, že je od decembra 2019 vo výkone trestu odňatia slobody pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona s tým, že výška výživného spôsobuje, že túto plniť nemôže a pravidelne a opakovane sa ocitá vo výkone trestu odňatia slobody, kedy tiež nemôže plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Matka ani kolízny opatrovník s návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasili. Súd prvej inštancie návrh otca ako nedôvodný zamietol z dôvodu nepreukázania zmeny pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej, t. j. či u účastníkov konania od poslednej úpravy výšky výživného došlo k podstatnej zmene pomerov.

Odvolací súd v celom rozsahu preberá skutkový stav zistený súdom prvej inštancie, ktorý dospel k správny skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre meritórne rozhodnutie, pričom sa vysporiadal s podstatnými argumentmi účastníkov konania a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne zákonné ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolaciu námietku nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa nasledovné:

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Zmenu pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine možno definovať ako stav odlišný od stavu, ktorý bol rozhodujúci pri predchádzajúcom rozhodovaní. Zásadne musí ísť o zmenu závažnejšieho charakteru, teda o zmenu podstatnú a trvalú. Ak je pred súdom takáto zmena pomerov preukázaná, či na strane oprávnených detí alebo povinných rodičov, je opodstatnený záver súdu pre zvýšenie výživného, resp. zníženie výživného.

Podstatná zmena pomerov musí byť v súdnom konaní dostatočne preukázaná, takže súd musí preto podrobne skúmať pomery na strane účastníkov v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom a

porovnať ich s aktuálnymi pomermi. Povinnosťou súdu je predovšetkým podrobne porovnať zmenu odôvodnených potrieb na strane dieťaťa vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na vek, zdravotný stav, schopnosť starať sa o seba, pravidelné, ako aj náhodné výdavky dieťaťa v súvislosti so školskou dochádzkou, zdravotnou starostlivosťou, ako aj jeho kultúrnymi, športovými a inými voľno-časovými aktivitami. Rovnako na strane povinných osôb súd musí porovnávať a preukazovať ich aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery za účelom ich porovnania s pomermi v čase ostatného rozhodovania, aby mohol dospieť k záveru buď o podstatnej zmene pomerov, prípadne k záveru, že k zmene pomerov nedošlo, a to v súvislosti s príjmami rodičov, počtom ich vyživovacích povinností, osobných a materiálnych pomerov v nadväznosti na vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, vedomosti, pracovné skúsenosti, ako aj situáciu na trhu práce a podobne. Majetkové pomery treba posudzovať komplexne, nakoľko zahŕňajú jednak majetok povinného ako objektívnu kategóriu, a jednak jeho životný štandard, ktorým sa prezentuje navonok.

Pri zmene pomerov je nutné prihliadať ku všetkým okolnostiam, ktoré majú podstatný vplyv na posúdenie výšky vyživovacej povinnosti, a ktoré sa závažnejším spôsobom prejavili v pomeroch účastníkov konania v porovnaní s ich pomermi v čase ostatnej úpravy. Musia byť spoľahlivo zistené okolnosti rozhodujúce pre pôvodne stanovené výživné a okolnosti rozhodujúce pre stanovenie výživného v čase, keď sa rozhoduje o novej úprave.

Na strane povinného sa prihliada najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

Po oboznámení sa s obsahom spisu v prejednávanej veci a s prihliadnutím na rozsah vykonaného dokazovania mal odvolací súd za to, že odvolanie otca nie je opodstatnené z dôvodu nepreukázania takej zmeny pomerov na strane posudzovaných osôb, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky vyživovacej povinnosti na maloleté deti.

Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd dokazovanie zamerlal na zisťovanie aktuálnych pomerov maloletých detí a ich rodičov, pričom tieto porovnal s pomermi v čase predchádzajúcej úpravy výšky výživného, ktorá nastala cca 7 rokov pred podaním návrhu v aktuálne prejednávanej veci (rozsudok sp. zn. 12P/13/2014 zo dňa 26.03.2014 nadobudol právoplatnosť dňa 16.04.2014, otec návrh na zníženie výživného podal dňa 21.01.2021, k vyhláseniu rozsudku došlo dňa 08.06.2021). Matka bola k pomerom maloletých detí a svojej osoby vypočítaná na pojednávaní dňa 08.06.2021. Otec bol v čase nariadeného pojednávania vo výkone trestu odňatia slobody, jeho právny zástupca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti a zotrval na skutočnostiach uvedených v návrhu na začatie konania.

Prakticky jedinou odvolacou námietkou otca bolo to, že ku zdravotnému stavu maloletých detí si súd prvej inštancie nezabezpečil okrem výpovede matky iný dôkaz (nenamietal teda správnosť skutkových zistení, ale spôsob dokazovania). Odvolací súd však poukazuje na to, že sám otec vo svojom návrhu na začatie konania uviedol, že maloletá B. berie rastový hormón v injekcii, ktorý v plnej miere uhrádza zdravotná poisťovňa, každý 3. mesiac musí v Bratislave absolvovať kontroly u lekára, tiež nemôže jesť údené potraviny, a že maloletému A. v roku 2020 vyoperovali mandle. Vzhľadom na zhodné tvrdenia oboch rodičov maloletých detí preto tieto skutočnosti nebolo možné v konaní považovať za sporné.

Odhliadnuc od uvedeného však podstata rozhodnutia o zamietnutí návrhu na zníženie výživného spočívala v iných dôvodoch. Súd prvej inštancie v prvom rade správne poukázal na to, že otcovi ubudla

vyživovacia povinnosť na t. č. už plnoletú dcéru J. B., nar. XX.XX.XXXX. Bolo tiež preukázané, že od poslednej úpravy výživného prešlo pomerne dlhé obdobie, keď rozsudok vo veci sp. zn. 12P/13/2014 bol vydaný dňa 26.03.2014 a k rozhodnutiu o návrhu otca na zníženie výživného došlo dňa 08.06.2021, za ktoré obdobie došlo k objektívnemu nárastu výdavkov na maloleté deti v súvislosti s pribúdajúcim vekom a návštevou školy, čo s prihliadnutím na § 62 ods. 4 a § 78 ods. 3 Zákona o rodine nemôže zaťažovať výlučne rodiča, ktorý sa o deti osobne stará (t. j. matku). V súvislosti so situáciou otca, ktorý návrh odôvodňoval aj tým, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody pre trestný čin zanedbania povinnej výživy, odvolací súd poukazuje na správny záver súdu prvej inštancie, ktorý skonštatoval, že otec si takýto stav privodil svojím vlastným (zavineným) správaním. Namiesto je preto aplikácia ust. § 75 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine, v zmysle ktorého na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Ak potom otec v návrhu na začatie konania uviedol, že medzi jednotlivými výkonmi trestu odňatia slobody vykonával pomocné práce (bez oficiálneho pracovnoprávneho vzťahu) v apríli a máji 2019 v betonárke vo F. G. s čistým zárobkom 600 – 800 eur mesačne a následne v mesiacoch máj až september 2019 u súkromného podnikateľa, ktorý robil fasády rodinných domov, s čistým príjmom 700 – 800 eur mesačne, tento príjem je dôvodné považovať za príjem, ktorý je schopný dosahovať a z ktorého je zjavne možné uhrádzať aj súdom určené výživné (2x50 eur). Na základe uvedených skutočností odvolací súd, podobne ako súd prvej inštancie, s prihliadnutím na § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dospel k záveru, že nebola preukázaná zmena pomerov u posudzovaných osôb v miere, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného na maloleté deti.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny. Správnym bol i výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorý je v súlade s § 52 CMP. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Senát odvolacieho súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).